

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

ΕΤΟΣ 7° - ΤΕΥΧΟΣ 38° - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2007 ΤΙΜΗ: £0.50

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ἰδιοκτίτης:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Ἰδός Ἁγίου Ἀνδρέου 306

Τ.Θ. 56091

Λεμεός - Κύπρος

Τηλέφωνα :

25864340 - 25864351

Ἐπεύθυνος Ὑλης:

κ. Σταῦρος Ὀλύμπιος

Ἐπιμέλεια Ὑλης:

Ἀρχιμανδρίτης Τύκων Ἀνδρέου

Καλλιτεχνική Ἐπιμέλεια:

Πρεσβ. Ἰωάννης Ἰωαννίδης

Διόρθωση Κειμένων:

Πρεσβ. Κυριακή Μιχαηλίδου

Φιλολόγος, Β.Δ.Α.

Τιμή Φύλλου: £ 0.50

Εικόνα Ἐξωφύλλου:

“Ὁ Καλός Ποιμὴν”, Ἰωάννη Βρά-
νου

Ἔτος: 7^{ον} - Τεύχος 38^ο

Σεπτέμβριος- Ὀκτώβριος 2007

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ: £ 4 ἐτησίως

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ: £ 5 ἐτησίως

Ἰστοσελίδα: www.imlemesou.org

Περί ἀγάπης

Καί μένει ὡς ἔκφρων
ἐκστατικός ὡς ἐξ οἴνου,
καί οὐδέν ἄλλο λέγει.

Ἄλλ' οὐδέ ἐπιτρέπει ἢ γλῶσσα λαλῆσαι
οὔτε νοῦς καί καρδία ψυχῇ καί θελήσει.

Εἰ μή Ἰησοῦς μου, γλυκεῖα Ἀγάπη!
Πατήρ καί Σωτήρ μου, ὦ γλυκύτατος ἔρωσ!

Πλαστοουργός καί Θεός μου
καί τό Ἅγιον Πνεῦμα,
ὦ Τριάς Παναγία ἐν Μονάδι τῆ θείᾳ!

Ἡ ζωὴ τῆς ψυχῆς μου καί τρυφή τῆς καρδίας,
φωτισμός τοῦ νοός μου· ὦ Ἀγάπη τελεία!

Ἡ πηγὴ τῆς Ἀγάπης, Ἰησοῦς καί Σωτήρ μου·
τοῦτο μόνον εἶπέ μοι καί ἄλλο πλέον δέν θέλω.

Νά Σέ ἔβρω καί νά πέσω
εἰς τούς θείους Σου πόδας
καί γλυκά νά φιλήσω τὰς πληγὰς καί τούς ἥλους.

Καί ἀενάως νά κλαίω μετὰ πόνου καρδίας,
καί τούς πόδας νά βρέχω ὡς τὴν πάλαι Μαρίαν.

Καί νά μή μέ χωρίζουν ὅλαι πᾶσαι δυνάμεις,
ἐξουσίες, ἀρχές τε τοῦ ἐχθροῦ καί Βελίαρ.

Μηδέ πάλιν ὁ κόσμος ἅπας, ὅλος ἐξ ὅλου
καί τρυφαί, ἀπολαύσεις τοῦ αἰῶνος ἐτούτου.

Ἄλλ' ἐκεῖ καθὼς εἶμαι καί τούς πόδας σου
βρέχω, τὴν ψυχὴν μου νά πάρης
καί ὅθεν οἶδας νά βάλῃς.

Καί Ἐσέ τόν Σωτῆρα, Πλαστοουργόν
καί Θεόν μου,
ἀενάως νά βλέπω, νά ὑμνῶ, νά λατρεύω.

Γέροντος Ἰωσήφ τοῦ Ἡσυχαστοῦ

«Ευλόγησον, Κύριε, τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς Χριστιότητός σου»

τοῦ Θεοφιλεστάτου Χωρεπισκόπου Ἀμαθοῦντος κ. Νικολάου

Μετά τὴν πώση τῶν πρωτοπλάστων στὸν Παράδεισο ὑπόσχεται ὁ Θεός ὅτι θὰ στείλει τὸν Μεσσία, τὸν υἱὸν του, γιὰ νὰ σώσει τὸ ἀνθρώπινο γένος ἀπὸ τὴ φθορά καὶ τὸν θάνατο. Ὅταν ἦλθε τὸ «πλήρωμα τοῦ χρόνου», ὁ κατάλληλος δηλ. καιρὸς, ὁ ἄναρχος καὶ αἰώνιος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐνδύεται τὴν ἀνθρώπινη φύση καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν ὑποτασσόμενος εἰς τὸν χρόνο καὶ παίρνοντας ὅλα ὅσα ἔχει ὁ ἄνθρωπος, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη.

Ἐκπληρώνοντας ὁ Χριστὸς ὅλο τὸ σχέδιο τῆς Θείας Οἰκονομίας ἰδρύει τὴν Ἁγία του Ἐκκλησία τῆς ὁποίας εἶναι ὁ ἴδιος Κεφαλή καὶ μέλη ὅλοι ὅσοι πιστεύουν εἰς αὐτὸν καὶ λαμβάνουν τὸ Ἅγιο Βάπτισμα, τὸ λουτρό τῆς παλιγγενεσίας.

Ἡ Ἐκκλησία ὡς θεανθρώπινο σῶμα ἐνεργεῖ μέσα στὸν χρόνο, παίρνοντας τὰ σχήματα τοῦ παρόντος κόσμου, ἀλλὰ τὸ πολίτευμά της βρίσκεται στοὺς οὐρανοὺς κατὰ τὸν οὐρανοβάμονα Ἀπ. Παῦλο. Πα-

ραλαμβάνει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴ γέννησή του καὶ μέ τὰ ἅγια μυστήρια καὶ ὅλη τὴν ἀγωγή της τὸν ἀναγεννᾷ τὸν τρέφει, τὸν αὐξάνει, τὸν θεραπεύει καὶ τὸν πολιτογραφεῖ εἰς τὴν Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ὁ χρόνος μέσα στὴν Ἐκκλησία λειτουργεῖ ὡς χρόνος καὶ καιρὸς μετανοίας καὶ προετοιμασίας τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε κατὰ τὴν ὥρα τοῦ θανάτου του νὰ δώσει «καλὴν ἀπο-

λογία» στὸν Φιλάνθρωπο ἀλλὰ καὶ Δικαιοκρίτη Χριστό. Εἶναι καιρὸς ἀγώνα γιὰ τὴν ἐνεργοποίηση τῶν χαρισμάτων πού ἔλαβε κατὰ τὸ Ἅγιο Βάπτισμα «δυνάμει», ὥστε νὰ ὀδηγηθεῖ στὸν ἁγιασμό καὶ τὴ σωτηρία του, πού εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς τῆς παρουσίας του μέσα στὸν κῶρο τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀπόλεια τοῦ χρόνου αὐτοῦ εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀπόλεια πού μπορεῖ νὰ ἔχει ὁ πιστός. «Παντός μᾶλλον ἀφειδεῖν ἢ χρόνου λείει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος, διότι συμπληρώνει «νῦν οὐκ ἔστιν ὑμέτερος ὁ καιρός».

Μέ τὸ ἴδιο πνεῦμα μᾶς συμβουλευεῖ καὶ ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος νὰ

ἀντιμετωπίζουμε τόν χρόνο:

«Πραγματευσώμεθα τόν καιρόν».

«Ἐργασίας γάρ ὁ παρών (καιρός) ὁ δέ μέλλον ἀνταποδόσεως».

Μετέχοντας ὁ ἄνθρωπος στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί κυρίως στό μυστήριο τῆς Θείας Λειτουργίας γίνεται κοινωνός τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Κατά τή Θεία Λειτουργία ὁ ἄνθρωπος βιώνει ἐμπειρικά ὀλόκληρο τό μυστήριο τῆς Θείας Οἰκονομίας τό ὁποῖον ἐκτείνεται στό παρελθόν, τό παρόν καί τό μέλλον, πέραν ἀπό χωροχρονικά πλαίσια καί ἄλλους περιορισμούς.

«Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς τοῦ σταυροῦ, τοῦ ἰάφου, τῆς τριήμερου ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοῦς ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν καθέδρας, τῆς Δευτέρας καί ἐνδόξου πάλιν παρουσίας» (Εὐχή Ἀναφορᾶς Θείας Λειτουργίας).

Σύμφωνα μέ τόν ἐπίσκοπο Ἀθανάσιο (Γιέβιτις), μέσα στό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας φανερόνεται ὁ ἐσχατολογικός χαρακίρας τῆς Ἐκκλησίας. Μέ τήν ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μεταφέρονται στήν Ἐκκλησία τά ἔσχατα καί ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καί

ἔτσι «Χρόνος καί φύσις καινοτομοῦνται».

Ὅπως εἶναι γνωστό, τήν 1ην Σεπτεμβρίου ἡ Ἐκκλησία μας γιορτάζει τήν ἀρχήν τῆς Ἰνδίκτου, τήν ἔναρξιν δηλ. τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους σύμφωνα μέ τό παλαιό βυζαντινό τυπικό. Ἀναπέμπει δεήσεις καί προσευχές πρὸς τόν Δημιουργό τῶν πάντων Θεό, ὥστε νά εὐλογῆσει τοὺς ἀνθρώπους ἀλλά καί ὀλόκληρη τήν κτίση κατά τό νέο ἔτος.

Πάντοτε, ἰδιαίτερος ὁμως κατά τήν ἑορτήν αὐτήν ὁ ἄνθρωπος εὐχαριστεῖ τόν Θεό γιά ὅσα τοῦ χάρισε κατά τόν παρελθόντα χρόνο κάνοντας μία ἀνασκόπηση τῆς πνευματικῆς του ζωῆς καί θέτοντας νέα ἀρχή σ' αὐτή. Ζητᾷ τέλος ἀπό τόν δωρεοδότη τῶν πάντων Θεό νά τοῦ χαρίσει τόν ὑπόλοιπο χρόνο τῆς ζωῆς του «ἐν εἰρήνῃ καί μετανοίᾳ» καί νά εὐλογεῖ πάντοτε τὰ ἔργα τῶν χειρῶν του.

Σήμερα πού ἡ ταχύτητα τῆς ζωῆς καί οἱ ὀλοένα αὐξανόμενες ἀνάγκες καί ὑποχρεώσεις τῆς ζωῆς κουράζουν τόν σύγχρονο ἄνθρωπο καί τοῦ προκαλοῦν ἄγχος, ἡ μετοχή του στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί ὁ συγχρονισμός τοῦ χρόνου τῆς ζωῆς του μέ αὐτό τῆς ἐκκλησίας τόν ἐλευθερώνει καί τόν ξεκουράζει. Στήν ἐκκλησία ὁ ἄνθρωπος μαθαίνει νά μὴν ὑποδουλώνεται στόν χρόνο καί σέ ἄλλους παράγοντες τοῦ κόσμου τούτου καί μέ πρόγραμμα πάντα καί ὑπευθυνότητα στή ζωή του, ἀλλά ψυχικά καί πνευματικά ἐλεύθερος, νά κάνει βίωμά του αὐτό πού καθημερινά εὐχόμεσθε κατά τῆ Θεία Λειτουργία καί στίς ἄλλες ἱερές ἀκολουθίες, «ἐαυτοὺς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα».

Κατά τόν μήνα Σεπτέμβριο ἀρχίζει καί τό νέο πνευματικό ἔτος δηλαδή ἡ ἔναρξιν τῶν κατηχητικῶν συνάξεων καί ὅλη ἡ πνευματική δραστηριότητα τῶν ἐνοριῶν.

Ὡς ἄνθρωποι τῆς ἐκκλησίας οἱ ὁποῖοι ταχθήκαμε νά διακονήσουμε τόν λαό τοῦ Θεοῦ «ἐκαστος ἐφ' ᾧ ἐτάχθη» πρέ-

πει μέ ἀγάπη πρὸς τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο καί μέ ζῆλο ἱερό νά ἐργασθοῦμε καί κατά τῆ νέα πνευματική περίοδο καταγγέλοντας τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ σέ κάθε ἄνθρωπο πού ζητᾷ λόγο περί «τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος».

Ὁ Θεός, κατά τό ἱερόν εὐαγγέλιο, «πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν».

Ἄς διακονήσουμε τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας ὡς καλοὶ οἰκονόμοι καί ἐργάτες στόν ἀμπελώνα τοῦ Κυρίου, γενόμενοι «συνεργοὶ Θεοῦ» εἰς τῆ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἀνιδιοτελής ἐργασία καί προσφορά στό πνευματικό ἔργο τῆς ἐκκλησίας μας, χωρίς ἀνθρώπινες φιλοδοξίες, προβολές καί ἐπαίνους, ἐκφράζει ἄνθρωπο πνευματικό μέ καρδιά πού ἀγαπᾷ τόν Θεό καί τόν συνάνθρωπό του, τόν ἀδελφό του καί ἐνδιαφέρεται καί ἀγωνιᾷ γιά τῆ σωτηρία του. Ὡς ταπεινός διάκονος τοῦ κατηχητικοῦ ἔργου τῆς Μητροπόλεώς μας, εὐχομαι ὁ Θεός νά χαρίσει πλούσιο τόν φωτισμό Του καί νά ἐνισχύει ὅλους τοὺς κατηχητές καί συνεργάτες τοῦ πνευματικοῦ ἔργου τῆς Μητροπόλεώς μας. Ἀκόμη τό νέο ἐκκλησιαστικό ἔτος νά εἶναι εὐλογημένο καί πνευματικά καρποφόρο γιά ὅλους μας δι' εὐχῶν τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου καί σεβαστοῦ μας Ποιμενάρχου κ.κ. Ἀθανασίου, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ καί τήν ψυχή τοῦ ὅλου πνευματικοῦ ἔργου τῆς Μητροπόλεώς μας πρὸς δόξα Θεοῦ καί σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, γιά τοὺς ὁποῖους ὁ Κύριος ἔχυσε ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τό Πανάγιον Αἷμα του. Ἀμήν.

«Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητής καί δεσπότης, Θεέ τῶν ὀλων, ὑπερούσιε ὄντως, τήν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σώζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρω, οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντάς σοί τῷ μόνῳ Δεσπότῃ καί ἐκβοῶντάς φόβῳ· Λυτρωτά, εὐφορον πᾶσι τό ἔτος χορήγησον».

ΣΠΟΥΔΗ ΣΤΟΝ ΒΙΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΥ

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ-ΤΑΠΕΙΝΩΣΕΩΣ-ΑΣΚΗΣΕΩΣ

Ἀρχιμανδρίτου Τύχωνος

ὅπως ἔμεις καί μάλιστα οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτούς εἶχαν πολλές καί φοβερές ἀμαρτίες ἀλλά μέ τή μετάνοια κατόρθωσαν τήν κάθαρσή τους. Οἱ Ἅγιοι δέν εἶναι ἥρωες ἀλλά ταπεινοί δοῦλοι τοῦ Θεοῦ. Κατά τήν Ὁρθόδοξο παράδοση οἱ Ἅγιοι, αὐτές οἱ χαριτωμένες ὑπάρξεις, αἰσθάνονται τίς ἀνάγκες τῶν ζώντων ἀδελφῶν τους καί προστρέχουν σέ βοήθεια.

“Σέ πολλούς φαίνεται πώς οἱ Ἅγιοι εἶναι μακριά μας. Ἀλλά μακριά εἶναι ἀπό ἐκείνους πού οἱ ἴδιοι ἀπομακρύνθηκαν, ἐνῶ εἶναι πολύ κοντά σ' ἐκείνους πού τηροῦν τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ κι ἔχουν τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος”, ὅπως ἀναφέρει ὁ Γέροντας Σωφρόνιος στό βιβλίο του “Ὁ Ἅγιος Σιλουανός ὁ Ἀθωνίτης”.

“Ὁ Ἅγιος ἔχει καταξιοθεῖ νά εἶναι ἕνας ἰκέτης γιά ὅλη τή δημιουργία. Εἶναι ὁ καινός ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἔχει ἐνδυθεῖ τόν Χριστό.

“Ὁ πιστός καλεῖται νά μιμηθεῖ ἐμπειρικά καί δημιουργικά τό φρόνημα καί τή ζωή τῶν ἁγίων ἢ μίμηση τῶν ἁγίων πού εἶναι μέτοχοι καί μέλη τοῦ Χριστοῦ, εἶναι στήν πραγματικότητα μίμηση τοῦ Χριστοῦ”.

“Ἐν τέλει πρέπει νά ὁμολογήσουμε ὅτι ὁ Ἅγιος, ὅπως γράφει ὁ Γέροντας Ἰωσήφ ὁ Βατοπαιδινός στό βιβλίο του “Ὁ Παπουλάκης”, “ἔχει ἐντός του τόν πλοῦτον τῆς ἁγιαστικῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀναγνωρίζεται δέ μόνον ἀπό ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὁμοεῖδεια ζωῆς καί κοινά βιώματα”.

Γι' αὐτόν ἀκριβῶς τόν λόγο ὁ μακαριστός γέροντας πατήρ Παῖσιος, μᾶς παρουσίασε “αὐθεντικῶ τῷ τρόπῳ” τή ζωή ἑνός μεγάλου Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκου.

Ὁ Γέροντας Παῖσιος στό τέλος τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου γράφει χαρακτηριστικά:

“Αὐτός ἦταν ὁ Πατήρ Ἀρσένιος! Μόνος, μικρός, μέ μόνη τοῦ Θεοῦ τήν προστασία!

Μόνος, μεγάλος, δοσμένος μόνο στόν Θεό καί στήν εἰκόνα Του! Μόνος, στό τέλος τῆς ζωῆς του μέ τόν Θεό μόνο”.

Οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι οἱ ἀδελφοί μας πού ἀγάπησαν τόν Χριστό, ἀγωνίστηκαν γι' Αὐτόν καί “θεωροῦν πλέον τό πρόσωπο τοῦ Πατρὸς ἡμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς”. Ἦταν ἄνθρωποι

Στόν βίο τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου δέν βρίσκομε κάποια συστηματική διδασκαλία περί προσευχῆς ἀλλά μέσα ἀπό τή ζωή του, τό παράδειγμά του, ἀντιλοῦμε πολύτιμες πληροφορίες περί τῆς προσευχῆς.

Εἶναι ἀκόμη χαριτωμένος καί πρωτότυπος ὁ τρόπος πού ἐξασκοῦσε τή νοερά προσευχή ὁ θεῖος πατέρας. “Στά παιδιά ἀκόμη δίδασκε καί τήν νοερά προσευχή, τό “Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με” ἢ “εἰς τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Παναγίας”, καί ὅταν καμμιά φορά ἐσφαλαν ἢ πάθαιναν καμμιά ζημιά, τούς εἶχε μάθει νά λένε

“ἥμαρτον, Θεέ μου”.

Ἐδῶ βλέπομε ὅτι ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος προσπαθοῦσε νά ἐμφυτεύσει σπὴν καρδιά τῶν παιδιῶν τὴν ἀδιάλειπτο προσευχή τοῦ Ἰησοῦ. Κύριο μέλημά του ἦταν νά ἐφοδιαστοῦν τὰ παιδιά μὲ αὐτὸ τὸ ὄπλο ἐνάντια στὶς παγίδες τοῦ πονηροῦ. “Ἡ εὐχή τοῦ Ἰησοῦ, τό Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με” καθαρίζει τὴν ψυχὴ μας. Διπλαδί ἡ ἀκατάπαυστη κραυγὴ πρὸς τὸν Θεό, τὸν Σωτῆρα μας. Σπὴν ἐπίκληση καὶ ἔνωση μὲ τὸν Ἰησοῦ βρίσκεται ὅλη ἡ σωτηρία μας. Ἐμεῖς νά φωνάζουμε νά ἔλθῃ καὶ Ἐκεῖνος ἐρχόμενος θά μᾶς θεραπεύσει” (Ἐπισκόπου Ἱεροθέου Βλάχου “Μία βραδύα στὴν ἔρημο τοῦ Ἁγίου Ὁρους”).

Ἀκόμη ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος εἶχε συλλάβει τὸ νόημα τῆς καθαρῆς προσευχῆς καὶ προσπαθοῦσε νά τοὺς τὴν μεταδώσει.

Ζητοῦσε ἀπὸ τὰ παιδιά νά μάθουν νά ταπεινώνονται μπροστά στὸν Θεό καὶ νά ζητοῦν συγχώρεση, νά λένε “ἥμαρτον”.

“Ὅσον γάρ ἂν ταπεινωθῆς, οὐ δύνασαι τοσοῦτον κατελθεῖν ὅσον ὁ Δεσπότης σου” ἀναφέρει στοὺς λόγους του ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.

Δέν μπορεῖ κάποιος νά προσεύχεται καθαρὰ ἂν

δέν ταπεινωθεῖ πρῶτα. Ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ ἄσκητις στὰ 226 κεφάλαια του λέει ὅτι “Ἡ ταπεινοφροσύνη εἶναι κάρη τοῦ Θεοῦ καὶ ἀκριβὴς πληροφωρία τῆς συμπάθειάς Του”.

Τό πόσο μεγάλη σημασία ἀκόμη ἔχει αὐτὴ ἡ μονολόγιτος εὐχή τό βλέπομε στὸν βίο τοῦ Παπά-Τύχωνος”, τὸν ὁποῖο συνέγραψε ὁ γέροντας Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης.

Ὁ Παπά-Τύχων εἶπε στὸν γέρο-Παῖσιο: “Γλυκό μου Παῖσιο... Ἐσύ θά κάνῃς εὐχὴ ἀπὸ ἐδῶ, καὶ ἐγὼ θά κάνω ἀπὸ τὸν Οὐρανό. Πιστεύω ὅτι θά μὲ ἐλεήσῃ ὁ Θεός, γιατί ἐξῆντα χρόνια παιδί μου, καλόγηρος, συνέχεια ἔλεγα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με”.

Ἡ προσευχή, ὅπως γράφει ὁ Γέροντας Αἰμιλιανός Σιμωνοπετρίτης στὸ βιβλίο του “Σφραγὶς Γνησία”, εἶναι “ὄντως μία πρωταρχικὴ ἀνάγκη κάθε ψυχῆς, εἶναι δένδρον ζωῆς, τό ὁποῖον τρέφει τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ἀφθαρτοποιεῖ, διότι τὸν καθιστᾷ κοινωνόν τοῦ αἰδίου καὶ ἀφθάρτου Θεοῦ”.

Πρωτόγνωρος εἶναι καὶ ὁ τρόπος κατασκευῆς κομποσκοινιοῦ πού τοὺς βρῆκε ὁ γέροντας Ἀρσένιος καὶ τὸν ἔμαθε στὰ παιδιά. “Ἐλεγε νά κόβουν κομματάκια ἀπὸ κληματόβερρες, νά τὰ ἀρμαθιάζουν καὶ νά κάνουν κομπολόι (σάν κο-

μποσχοίνοι), γιά νά μετροῦν τίς εὐχές ἢ τίς ἀνάλογες μετάνοιες, πού εἶχε ὁ καθένας σάν κανόνα, καί ἔτσι ἐξάγνιζε καί τόν νοῦ τῶν παιδιῶν μέ πίν ἀδιάλειπτη προσευχή”.

Ἀπό τό πιά πάνω ἀπόσπασμα βλέπομε τό ὄξύ πνεῦμα τοῦ Ἁγίου, πού σκέφθηκε ἕνα τόσο ἔξυπνο τρόπο, γιά νά ἔχουν τά παιδιά κατά νοῦ τόν Χριστό. Ἐκεῖνο τόν καιρό καί εἰδικά σιά Φάρασα τά κομποσχοίνια σίγουρα θά ἦταν ἀνύπαρκτα.

Ἐρχεται ὁμως καί δανείζεται ἀπό τί φύση τίς κληματόβεργες, γιά νά τόν βοηθήσουν στό ἔργο τῆς προσευχῆς. Τό κομποσχοῖνι εἶναι μέσο, ὄργανο γιά τήν προσευχή καί ὄχι αὐτοσκοπός.

“Ὁ κύριος σκοπός τοῦ κομποσχοινοῦ εἶναι νά μᾶς βοηθᾷ κατά τήν προσευχή μας πρὸς τόν Θεό καί τοὺς Ἁγίους Του... Τό κομποσχοῖνι εἶναι ἐπίσης ἕνας βολικός τρόπος νά μετᾷ κανεῖς τίς μετάνοιες πού κάνει στόν κανόνα του... μποροῦμε νά προσφέρουμε ἐκ νέου τίς προσευχές μας, χωρίς νά ἐμπλακοῦμε σέ σκέψεις...”.

Ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος, ἐκτός ἀπό τά ἱερά γράμματα πού δίδασκε στά παιδιά, ἔβρισκε πάντα τήν κατάλληλη εὐκαιρία νά τοὺς μυήσει σιά μυστικά τῆς προσευχῆς. Ἴσως κάποιοι παρεξήγησαν τόν Ἅγιο πού ἔβαλε τά παιδιά νά προσεύχονται καί μάλιστα νά κάνουν μετάνοιες, κανόνα, κομποσχοῖνι κ.ἄ.

Ἡ ἀσκησιὴ στή ζωὴ κάθε χριστιανοῦ εἶναι ἀπαραίτητη καί ἰδίως ὅταν ὁ χριστιανός εἶναι στίς ἀρχές τῆς πνευματικῆς του ζωῆς.

Ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος ὡς διακριτικός πατέρας βρῆκε τή μέθοδο αὐτή πού ἐφαρμόστηκε ἐπιτυχῶς ἀπό ὅλη τήν Ἐκκλησία.

Ἡ ἀσκησιὴ εἶναι “ἐλεύθερος καί συνειδητός ἀγών ἢ πάλη διά πίν ἀπόκτησιν τῆς χριστιανικῆς τελειότητος”, γράφει ὁ Γέροντας Σωφρόνιος στό βιβλίο του “Ἀσκησις καί Θεωρία”, καί ἡ ἀσκησιὴ δέν εἶναι “σωματοκτόνος ἀλλά παθοκτόνος. Τό σῶμα εἶναι συνεργόν εἰς τό Πνεῦμα. Ὁ ἐκούσιος πόνος εἶναι ὁδός ἐλευθερίας καί πραγματικῆς ἀναπαύσεως” (Γέροντος Αἰμιλιανοῦ Σιμωνοπετρίτου “Σφραγίς Γνησία”).

“Ὁ Πατήρ”, συνεχίζει ὁ βίος του, “δίδασκε μέ τόν τρόπο τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Χρησιμοποιοῦσε καί σχετική ἀσκησιὴ στά παιδιά, γιά νά αὐξάνει καί τόν ἀνδρισμό τους, ἀλλά παράλληλα νά ταπεινώνει τά πάθη τους”.

Ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ ὁμολογητής θεωρεῖ ὅτι γιά νά φθάσει κάποιος στή θεωρία πρέπει νά καθαρῆται ἀπό τά πάθη του πρῶτα. “Ἡ χωρίς πλάνη θεωρία τῶν ὄντων χρειάζεται ψυχὴ ἀπαλλαγμένη ἀπό τά πάθη”.

Ὁ Ἅγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος στά 150 κεφάλαιά του γράφει ὅτι “θά τό πετύχομε, αὐτό, (δηλαδή τήν κάθαρσή μας ἀπό τά πάθη), μέ πολλή δέση καί πίστη καί μέ ὀλοκληρωτικὴ στροφή πρὸς τόν Θεό, μαζί μέ τή συνεργίαν τοῦ Πνεύμα-

τος”.

Ἡ εἰκόνα ἐκείνη μέ τό μέσο πού χρησιμοποιοῦσε ὁ Ἅγιος, δηλαδή τίς κληματόβεργες, μᾶς θυμίζει τόν Ἅγιο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό, τόν Πατροκοσμᾶ, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀληθινός φορέας τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως καί καλλιεργητῆς τῆς νοερᾶς προσευχῆς.

Σέ μιὰ προειροπή του περί προσευχῆς λέει: “νά κάμετε ὅλοι σας ἀπό ἕνα κομπολόγι, μικροί καί μεγάλοι, ἄνδρες καί γυναῖκες, παιδιά καί κορίτσια καί νά ἔχη ἑκατόν τρία σπυριά καί νά τό κρατῆτε μέ τό ἀριστερόν χέρι καί μέ τό δεξιόν νά σμίγης τά τρία σου δάκτυλα, νά κάνης τόν σταυρόν σου καί νά λέγης: “Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ καί Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζώντος, διά τῆς Θεοτόκου καί πάντων τῶν Ἁγίων ἐλέησον με τόν ἁμαρτωλόν καί ἀνάξιον δούλον σου”.”

Ἀπό ἐδῶ φαίνεται ὅτι ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὅπως καί ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος δίδασκαν σέ κάθε ἡλικία τή νοερὰ προσευχή. Ξέρουμε ὅτι οἱ μοναχοὶ ἔχουν ἕνα καθορισμένο κανόνα κάθε μέρα, (μερικὰ κομποσχοίνια, κομποσχοίνια συνοδευόμενα μέ σταυρούς, μετάνοιες). Αὐτό τόν τρόπο προσευχῆς ἔρχονται νά μεταφέρουν καί στόν κόσμον.

“Ἡ προσευχή δέν εἶναι μόνον γιά τοὺς μοναχοὺς ἀλλά γιά ὅλους τοὺς Χριστιανούς πού θέλουν νά ἀποκτήσουν κοινωνία καί ἐνότητα μέ τόν Χριστό. Καί αὐτό εἶναι πολύ σημαντικό, γιατί ὑπάρχουν πολλοὶ πού χωρίζουν τή χριστιανικὴ ζωὴ σέ μοναχικὴ καί κοσμικὴ” (Ἐπισκόπου Ἱεροθέου Βλάχου: “Ὁρθόδοξος καί Δυτικὸς τρόπος ζωῆς”).

Ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος ὅταν προσευχόταν, ἀναφέρει τό συναξάριόν του, “ὑψῶν τὰ χέρια του καί παρακαλῆ τόν Θεό καί φωνάζη προσευχόμενος “Θεέ μου!”, ἔλεγαν: “λές καί ξεκοβόταν ἡ καρδιά του ἐκείνη τήν ὥρα, καί θαρρεῖς ἔπιανε τόν Χριστό ἀπό τά πόδια καί δέν τόν ἄφηνε, ἐάν δέν τοῦ ἔκανε τό αἴτημά του”.

Ἡ προσευχή ἔχει ὡς πρῶτο συνθετικό της τό “πρὸς” γι’ αὐτό εἶναι κάτι ἀνάλογο μέ τόν ἄρπαγμό, καί πραγματικά ὅταν προσεύχεται ἀληθινὰ ὁ πιστός, τότε ἀρπάζεται καί ἀνεβαίνει πρὸς τόν Θεό.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀναφέρει γιά τήν προσευχή τά ἑξῆς: “χεῖρ ἐστὶν ἡ γλῶττα τῶν εὐχομένων καί δι’ αὐτῆς κατέχομεν τά γόνατα τοῦ Θεοῦ”.

Ἡ προσευχή εἶναι ἡ “γλῶσσα μέ τήν ὁποίαν γνωρίζει καί κατανοεῖ ὁ Θεός καί μέ τήν ὁποίαν συνεννοεῖται τό πλάσμα του μετ’ Αὐτοῦ” (Γέροντος Αἰμιλιανοῦ “Σφραγίς Γνησία”).

Ἀκόμη ὁ ψαλμωδός τό διασαφηνίζει ψέλνοντας “ἐγὼ πρὸς τόν Θεόν ἐκέκραξα καί ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου”.

Τώρα ὅσον ἀφορᾷ τόν ἄρπαγμό ἄς μὴν ξεχνοῦμε ὅτι καί ὁ θεῖος Παῦλος ὅταν προσευχόταν ἀρπάχθηκε σιτούς οὐρανοῦς. Ἡ ζωὴ τῆς

Ἐκκλησίας μας εἶναι γεμάτη τέτοια παραδείγματα, γιατί στήν Ὁρθοδοξία ζεῖ Κύριος καί Εὐλογητός. Στήν Ὁρθοδοξία ὑπάρχει ἡ ἐμπειρία. Ὁ Θεός γνωρίζεται στους πιστούς καί δείχνει τόν ἑαυτό Του, ὄχι τήν οὐσία του ἀλλά τίς ἐνέργειές Του σύμφωνα μέ τί Δογματική τῆς Ἐκκλησίας μας. “Ὁ Ἅγιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος ἀντιμετωπίζοντας κατηγορίες ὅτι δέν εἶναι δυνατό ὁ ἄνθρωπος νά ζήσει τέτοιες ὑπερφυσικές καταστάσεις, νά ζήσει τήν ἐλευθερία τῆς σαρκός, ἔγραφε ὅτι ἐκεῖνος πού δέν εἶναι ἀπάθης δέν γνωρίζει τί εἶναι ἀπάθεια” (Ἐπισκόπου Ἱεροθέου Βλάχου: “Ὁρθόδοξη Ψυχοθεραπεία”).

Ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος ὅμως δέν ἐφθασε ἀπό τί μιά στιγμή στήν ἄλλη στήν ἀπάθεια ἢ στήν ἀγιότητα. Μερικά δείγματα τῆς ἄσκησης πού προηγήθηκε ἀναφέρονται πιο κάτω.

“Ὁ Χατζεφεντιῆς ἔμεινε ἐγκλειστος στό κελλί του σαράντα μέρες”.

“Οἱ Φαρασιῶτες βλέποντας τόν Πατέρα Ἀρσένιο, μετὰ ἀπό ποδαρόδρομη ταλαιπωρία πέντε περίπου ἡμερῶν, νά θέλῃ νά συνεχίσῃ τό τυπικό του, παρ’ ὅλο πού ἦταν ὀγδόντα τριῶν ἐτῶν...”.

“Ὅλες τίς νηστείες, καί ἀκόμη κάθε Τετάρτη, Παρασκευή καί τήν Δευτέρα, πού ἦταν ἀφιερωμένη στους ἀγγέλους, δέν ἔπινε οὔτε νερό...”.

Ἄρα βλέπομε ὅτι ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος ἦταν σάν ἔνσαρκος ἀγγελος καί ἐφάρμοζε τί νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχή, οὐράνια χαρίσματα ὅπως ἀναφέρει τό Ὁσιακόν Ἀπολυτίκιον.

“Ἐάν δέν ἀγρυπνῶ, ἐάν ἀδιαλείπτως δέν νηστεύω καί ἐάν δέν μελετῶ, αὐτά ἀποτελοῦν τόν ἐντελῶς ἰδιάζοντα κῶρο τῆς προσευχῆς, ἀδίκως προσεύχομαι” (Γέροντος Αἰμιλιανοῦ Σιμωνοπεριτίου: “Σφραγίς Γνησία”).

Οἱ Ἅγιοι πάντα ἐπεδίωκαν τήν ἡσυχία καί ἰδίως προσεύχονταν κατά τί διάρκεια τῆς νύκτας.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος στόν λόγο του περί ἡσυχίας ἀναφέρει ὅτι “Ἡσυχαστής ἐστίν, ὁ τό ἀσώματον ἐν σωματικῷ οἴκῳ περιορίζειν φιλονεικῶν, τό παραδοξότατον”.

Στή Φιλοκαλία ὁ Κάλλιστος ἀναφέρει ὅτι “στήν ἡσυχία ἀρχή τους εἶναι τό πένθος, ἡ αὐτομεμψία, ἡ αὐτοκαταδική, μέ τά ὅποια τό πένθος γίνεται καθαρότερο”.

Ἡ ἡσυχία καί ἡ προσευχή εἶναι τά κυριώτερα ὄπλα κάθε ἀγωνιζομένου.

Ὁ βίος τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου φανερώνει πολλές φορές ὅτι ὁ Ἅγιος αὐτομεμψόταν καί καταδίκασε τόν ἑαυτό του.

“Ἐπανελλημένως τοῦ ἔκαναν προτάσεις γιά ἐπίσκοπος ἀλλά πάντα ἀρνιόταν προφασισόμενος ὅτι ἦταν θυμώδης”.

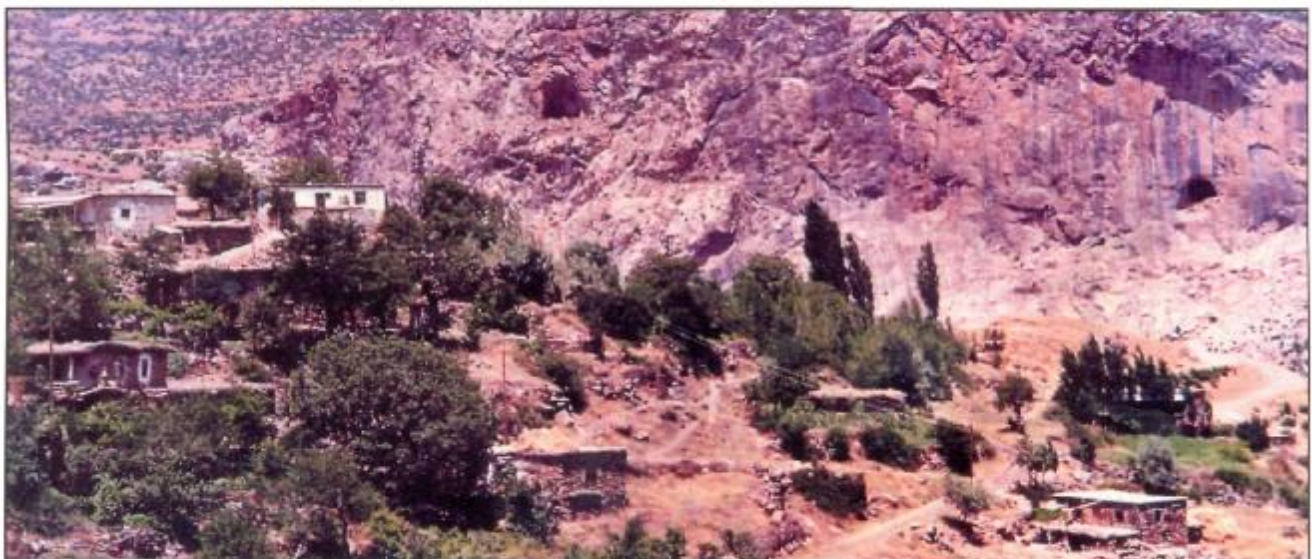
“Ἐγώ πού εἶμαι χειρότερος καί ἀπό ἓνα γαϊδουράκι, πῶς νά καθήσω σ’ αὐτό;”.

Στους βίους τῶν Ἁγίων μας πάντοτε βρίσκομε τήν ταπείνωση, γιατί ὁ πρῶτος πού ταπεινώθηκε ἦταν ὁ Χριστός: “ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος καί σχήματι εὐρεθείς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου.

Γενικά μπορούμε νά ποῦμε ὅτι, ἐάν ὁ ἄνθρωπος δέν ταπεινωθεῖ δέν μπορεῖ νά δεῖ πρόσωπο Χριστοῦ. Ἐάν δέν ἀναφωνήσῃ μετὰ τοῦ Δαυῖδ ὅτι “Ἐγώ εἰμί σκώληξ, καί οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων καί ἐξουθένημα λαοῦ” τότε δέν μπορεῖ νά εἰσελθεῖ ἀπό τί στενή πύλη πού ὀδηγεῖ στόν Χριστό.

Ἐν τέλει ἄς ποῦμε ὅτι ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος, αὐτός ὁ μέγας σύγχρονος Ἅγιος, κατάφερε νά ἀναδειχθεῖ “σκευὸς τίμιον τοῦ Παρακλήτου”, γιατί “ὡς ἄγγελος, ἐν σαρκί βιωτεύσας, σύσκηνος ἐγένετο τῶν Ἁγίων ἀπάντων”.

Ἄνεδεικθη Ἅγιος, ὄχι γιατί ἦταν καλός καί ἠθικός, ἀλλά γιατί ἀγωνίστηκε, ἀσκήθηκε, ταλαιπωρήθηκε, ἀγάπησε τόν Χριστό. Ὅπως ἔλεγε καί ὁ μακαριστός γέροντας Παῖσιος, ὁ συγγραφέας τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, ἄς κάνομε κάτι νά συγκινήσουμε τόν Χριστό, γιατί ὅσο περισσότερο κουράζεσαι, τόσο περισσότερο ἀπολαμβάνεις Χάρη καί Χαρά!

Ἡ παλαίφατος ἐπισκοπή Ἀμαθοῦντος.

Πρωτ. Ἰωάννη Νικολάου

Ἡ πόλη τῆς Ἀμαθοῦντας εἶναι ἀπό τίς πιά γνωστές ἀρχαῖες πόλεις τῆς Κύπρου. Ὁ ἱστορικός Στράβωνας ἀναφέρεται σ' αὐτή, ἐνῶ ὁ Κλαύδιος Πτολεμαῖος διαιρεῖ τήν Κύπρο σέ τέσσερις ἐπαρχίες, τή Σαλαμινία, τήν Παφία, τήν Ἀμαθουσία καί τή Λαπηθία. Ὁ Ὀβίδιος ἀναφέρει ὅτι ἡ Ἀμαθούς ἦταν πλούσια σέ μέταλλα καί ἄλλες πηγές ἀναφέρουν ὅτι ὑπῆρχε σ' αὐτή ναός τῆς Ἀφροδίτης. Τό 1975 ἡ Γαλλική σχολή Ἀθηνῶν κάτω ἀπό τή διεύθυνση τῶν ἀρχαιολόγων Pierre Aupert καί Antoine Hermany ἀναλαμβάνουν τή συστηματική ἀνασκαφή τῆς Ἀκρόπολης τῆς Ἀμαθοῦντας καί ἀνακαλύπτουν τό ἱερό τῆς Ἀφροδίτης, τή χριστιανική βασιλική τοῦ Ἁγίου Τύκωνος κ.ἄ. Στόν ναό βρίσκονται καί οἱ τάφοι τῶν ἁγίων Μνημονίου καί Τύκωνος καθώς καί τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, πού γεννήθηκε καί πέθανε στήν Ἀμαθοῦντα. Στήν ἀρχαία Χριστιανική Βασιλική τά τελευταῖα χρόνια τελεῖται ἀγρυπνία κατά τήν ἑορτή τοῦ Ἁγίου Τύκωνος.

Ἡ Ἀμαθοῦντα ὅμως γίνεται πιά γνωστή στόν χριστιανικό κόσμον λόγω τῆς ἐπισκοπῆς τῆς, καί τῶν μεγάλων ἁγίων μορφῶν πού ἁγίασαν τόν θρόνον τῆς ὅπως τοῦ ἁγίου Τύκωνος, Μνημονίου, Γερμανοῦ τοῦ Β', Ἰωακείμ κ.ἄ. Ὅταν ἄρχισε ἡ

βυζαντινή περίοδος στήν Κύπρο (330-1191μ.Χ), ἡ Ἀμαθοῦντα ἀποτελοῦσε μιά ἀπό τίς δεκατέσσερις ἐπαρχίες στίς ὁποῖες εἶχε διαιρεθεῖ ἡ Κύπρος. Ἡ Ἀμαθοῦντα παρόλο πού καταστράφηκε ἐπαινημένα ἀπό τοὺς σεισμούς τοῦ 4ου αἰ. μ.Χ. καί ἀπό τίς ἀραβικές ἐπιδρομές, κατόρθωσε νά ἐπιβιώσει μέχρι τό 1191 μ.Χ. ὅποτε κατελήφθη ἀπό τά στρατεύματα τοῦ Ριχάρδου τοῦ Λεοντόκαρδου καί καταστράφηκε ὀλοσχερῶς.

Ἡ Ἀμαθοῦντα δέχθηκε πολύ νωρίς τό μήνυμα τοῦ εὐαγγελίου ἀπό τοὺς κήρυκες τοῦ Χριστιανισμοῦ, παρόλο πού συνάντησαν μεγάλη ἀντίδραση ἀπό τοὺς κατοίκους τῆς, ἀφοῦ στήν πόλη ὑπῆρχε ναός τῆς ἀμαθουσίας Ἀφροδίτης καί γίνονταν μεγάλες γιορτές πρὸς τιμὴν τῆς.

Πρῶτος ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντας θεωρεῖται ὁ Ἀριστοκλειανός, ὁ ὁποῖος ἦταν λεπρός καί θεραπεύθηκε στήν Ἀντιόχεια καί στάληκε στήν Ἀμαθοῦντα, «λεπρός ὢν ἐκαθαρίσθη ἐν Ἀντιοχείᾳ, ὃν καί ἐσφράγισε Παῦλος καί Βαρνάβας εἰς Ἐπίσκοπον, καί ἀπέστειλεν εἰς τήν κώμην αὐτοῦ ἐν Κύπρῳ διὰ τό πολλούς Ἑλληνας ὑπάρχειν ἐκεῖ». Σύμφωνα μέ τό βιβλίον «Acta et passio Barnabae», (ἡ δράση καί τό πάθος τοῦ Βαρνάβα), οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καί Μάρκος ἐπισκέφθηκαν τόν Ἀριστοκλειανό πού ζοῦσε σέ παρα-

Ἀρχαία Ἀμαθοῦς: ἄποψις τοῦ ἐρειπωμένου ναοῦ τοῦ ἁγίου Τύκωνος Ἀμαθοῦντος

κείμενο στην πόλη σπύλαιο και πήγαν στην Ἀμαθούντα όπου «ἔδρον μεγάλην πανήγυριν λατρευτῶν ἑορταζόντων τὰ ἀνόσια ὄργια τῶν θεῶν αὐτῶν». Δεύτερος ἐπίσκοπος Ἀμαθούντας ἀναφέρεται ὁ ἅγιος Μνημόνιος, τὸν ὁποῖο διαδέχεται ὁ ἅγιος Τύχων.

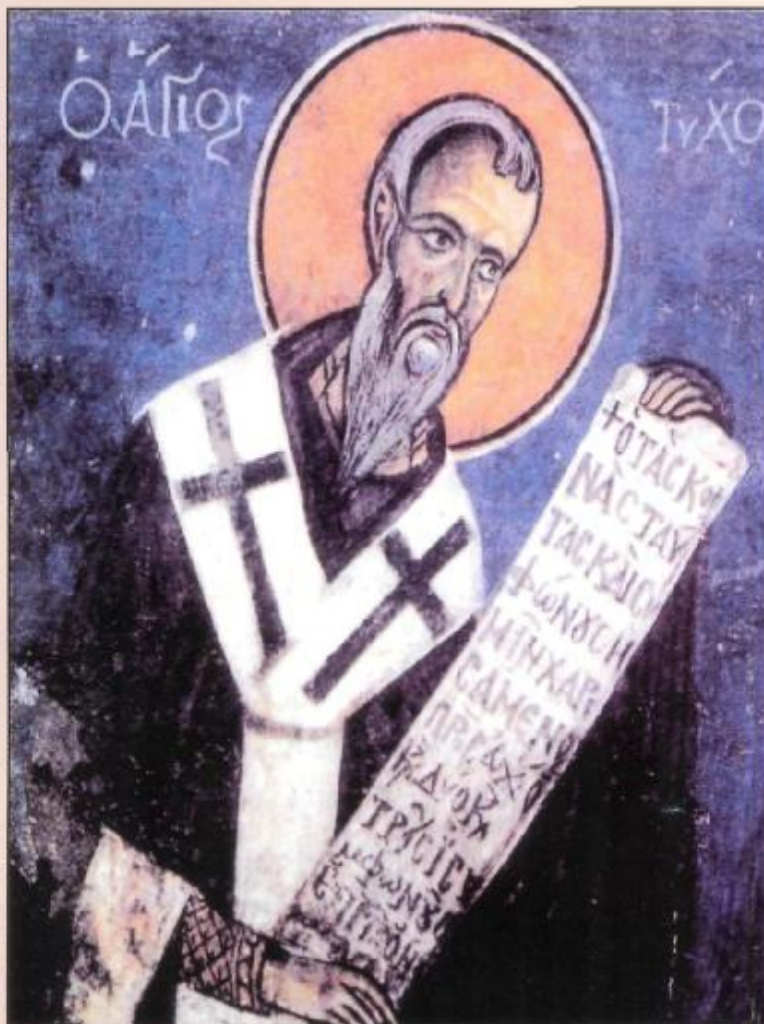
Ἡ Ἀμαθούντα ἀναφέρεται ὡς ἐπισκοπή καί κατά τή Βυζαντινή περίοδο μαζί με τίς ἐπισκοπές Κωνσταντίας, Πάφου, Κιτίου, Καρπασίας, Λεδρῶν, Χύτρων Λαπήθου, Σόλων, Τριμθοῦντος, Ταμασοῦ, Κουρίου, Κηρυνείας, Νεαπόλεως καί Ἀρσινόης. Τέταρτος γνωστός ἐπίσκοπός της εἶναι ὁ Ἡλιόδωρος, ἀναφορά τοῦ ὀνόματός του γίνεται στά πρακτικά τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τοῦ 451 μ.Χ. Διάδοχός του εἶναι ὁ Θεόδωσιος ὁ ὁποῖος χειροτονήθηκε ἐπίσκοπος Ἀμαθούντας κατά τή διάρκεια τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀπό τοὺς ἐκεῖ συνηγμένους Κυπρίους ἐπισκόπους, πιθανόν λόγω τοῦ θανάτου τοῦ ἐπισκόπου Ἡλιοδώρου. Ἐκτος γνωστός ἐπίσκοπος Ἀμαθούντας εἶναι ὁ Διονύσιος, πού μετεῖχε στή σύνοδο τῆς Ἱερουσαλήμ τό 536 μ.Χ.

Κατά τήν περίοδο τῆς Εἰκονομαχίας (726-843 μ.Χ), καί συγκεκριμένα κατά τήν ἑβδόμη Οἰκουμενική σύνοδο πού ἔγινε στή Νίκαια τό 787 μ.Χ. καί δικαίωσε τήν τιμητική προσκύνηση τῶν εἰκόνων, ἀντιπροσώπευσαν τήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίας Κωνσταντίνος, ὁ Κιτίου Θεόδωρος, ὁ Ἀμαθούντος Ἀλέξανδρος, ὁ Χύτρων Σπυρίδων, ὁ Τριμθοῦντος Γεώργιος καί ὁ Σόλων Εὐστάθιος. Ὁ Ἀλέξανδρος εἶναι ὁ ὄγδοος γνωστός ἐπίσκοπος. Ἐπόμενος γνωστός ἐπίσκοπος Ἀμαθούντας εἶναι ἕνας ἄλλος Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος ἔζησε τόν 12ον αἰ. ἐπί αὐτοκράτορα Μανουήλ Κομνηνοῦ (1143-1180) καί καθαιρέθηκε -γιά ἄγνωστο σέ μᾶς λόγο- ἀπό δωδεκαμελή Σύνοδο στήν ὁποία συμμετεῖχαν ὁ Κωνσταντίας Ἰωάννης ὡς πρόε-

δρος καί ἄλλοι ἔνδεκα ἐπίσκοποι, ἀπόφαση πού ἀκυρώθηκε ἀπό τή σύνοδο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὑπό τήν προεδρία τοῦ πατριάρχη Λουκά Χρυσοβέργη κατόπιν προσφυγῆς τοῦ Ἀμαθούντος πρὸς τόν αὐτοκράτορα, γιατί ἡ σύνοδος πού τόν καταδίκασε ἦταν ἐλλειπής. Τελευταῖος γνωστός ἐπίσκοπος αὐτῆς τῆς περιόδου εἶναι ὁ Θεόδουλος κατά τό δεύτερο ἡμισυ τοῦ 12ου αἰ.

Κατά τήν περίοδο τῆς Φραγκοκρατίας καί μετά ἀπό τήν καταστροφή τῆς πόλης, ὁ ὀρθόδοξος ἐπίσκοπος Λεμεσοῦ ἐδρεύει στά Λάρνακα, ἀλλά φέρει τόν τίτλο «Ἐπίσκοπος Ἀμαθούντος καί Πρόεδρος Νεμεσοῦ καί Κουρέων».

Μετά τήν Ἀνεξαρτησία ἡ ἀνάπτυξη τῶν δύο πόλεων τῆς Μητροπόλεως Κιτίου, Λάρνακας καί Λεμεσοῦ, ἔκαμε αισθητή τήν ἀνάγκη βοηθοῦ ἐπισκόπου, γιά τήν καλύτερη διεκπεραίωση τοῦ ἔργου της, νοουμένου ὅτι ὁ Μητροπολίτης Κιτίου μοίραζε τόν χρόνο του στή Λάρνακα καί στή Λεμεσό. Ἔτσι τό 1962 μετά ἀπό πρόταση τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου Ἀνθίμου ἐκλέγεται καί χειροτονεῖται στίς 19 Αὐγούστου

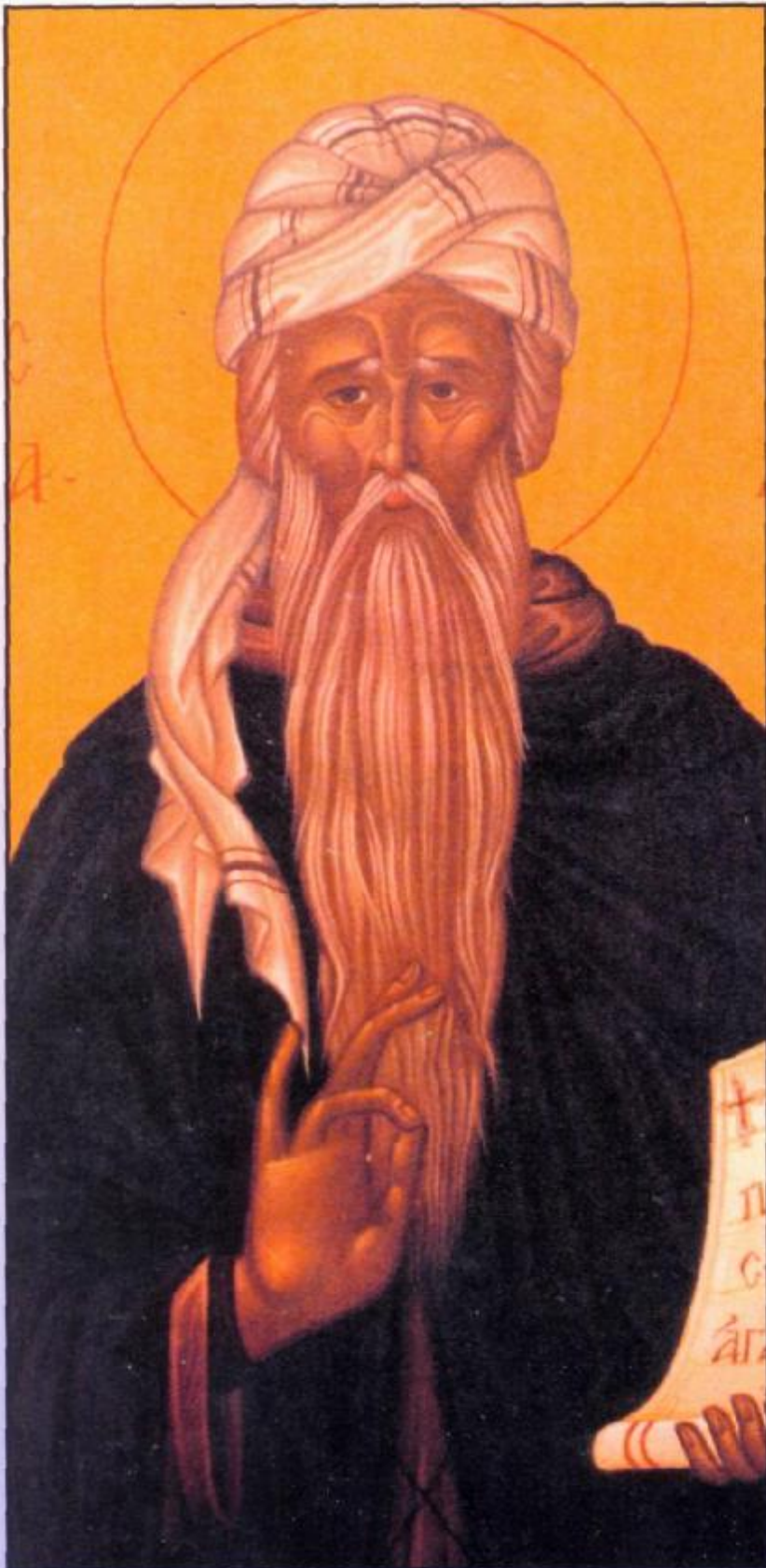

1962, βοηθός ἐπίσκοπος ὁ Καλλίνικος Μακαιριώτης, μέ τόν τίτλο τοῦ Χωρεπισκόπου Ἀμαθούντος, τίτλος πού ἀναβίωσε ὑστερα ἀπό τρεῖς αἰῶνες. Ὁ Ἀμαθούντος Καλλίνικος ὑπηρετῆσε τήν ἐπισκοπή μέχρι τό 1973. Πέθανε τόν Ἰούλιο τοῦ 1993.

Ἡ ἐπισκοπή Ἀμαθούντας ἀπέκτησε ξανά κανονικό Ποιμένα καί ἐπίσκοπο, «ἐν κανονικοῖς ὁρίοις, κατά τήν ἀρχαίαν ἡμῶν παράδοσιν», τόν Ἡγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ, Ἀρχιμανδρίτη Νικόλαο, ὁ ὁποῖος στίς 22 Μαΐου 2007 κατόπιν εισηγήσεως τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ.κ. Ἀθανασίου ἐξελέγη ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, Χωρεπίσκοπος Ἀμαθούντος καί χειροτονήθηκε τήν 10ην Ἰουνίου 2007.

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΣΑΑΚ Ο ΣΥΡΟΣ

Πρωτοσυγκέλλου Ι.Μ.Λ. Ἀρχιμανδρίτου Ἰσαάκ

Ἐπίσκοπος Ἰσαάκ γεννήθηκε στή Νινευί τῆς Μεσοποταμίας ἢ καί* ἄλλους κοντά στήν Ἐδεσσα τῆς Συρίας ἀπό γονεῖς Σύρους. Ἐζησε γύρω στό 700 μ.Χ.

Ἐνῶ ἦταν στήν ἀκμή τῆς νεότητάς του ἀπαρνήθηκε τόν κόσμο καί ἐγκαταστάθηκε μέ τόν ἀδελφό του σέ ἓνα κοινόβιο τῆς περιοκῆς. Ἐκεῖ φόρεσε τό ἀγγελικό σχῆμα τοῦ μοναχοῦ καί ἀσκήθηκε μέ ἀγῶνες καί κόπους στήν πρακτική ἀρετή.

Ἀφοῦ ὑπέταξε τά σαρκικά πάθη στήν κατά Θεό πολιτεία, ἀποχώρησε σέ ἥσυχον καί ἐρημικό μέρος ὅπου κατοίκησε σέ κελλιζώντας μόνος μέ μόνο τόν Θεό. Ἐκεῖ ἀξιώθηκε ἀπό τόν Θεό μεγάλων χαρισμάτων. Γιά μεγάλο χρονικό διάστημα δέχθηκε πολλούς πειρασμούς ἀπό τά πονηρά πνεύματα ἀλλά καί μεγάλη βοήθεια καί ἐπισκέψεις τῆς θείας Χάρης πού τόν παρηγοροῦσε καί τόν ἐνδυναμώνε στούς ἀγῶνες του.

Ἐπίσκοπος Νινευί γιά πολύ μικρό χρονικό διάστημα καί ξαναεπιστρέφει πίσω στήν ἀσκήση καί ἥσυχία, πού τόσο ἀγαποῦσε.

Ἐπίσκοπος Ἰσαάκ εἶναι ἓνας ἀπό τούς μεγαλύτερους διδασκάλους τῆς Ὁρθοδόξου πνευματικῆς ζωῆς. Οἱ ἱεροὶ νηπτικοὶ καί φιλοκαλικοὶ Πατέρες ἀναιρέχουν στά συγγράμματά του σάν σέ αὐθεντία πνευματική.

Οἱ Λόγοι του ἀσκοῦν μία ξεχωριστή ἔλξη μεταξύ τῶν μοναχῶν καί τῶν ἀναχωρητῶν ἀλλά καί

σ' ὀλόκληρο τὸν Ὁρθόδοξο κόσμο, γι' αὐτὸ μεταφράσθηκαν καί σέ πολλές γλώσσες.

Ἡ μνήμη του ἑορταζόταν μαζί μέ τόν ὄσιο Ἐφραίμ τόν Σύρο στίς 28 Ἰανουαρίου. Πρὶν μερικά χρόνια ἐκδόθηκε ἀσματική ἀκολουθία, ποίημα τοῦ Μακαριστοῦ ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας π. Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, πού θεσπίστηκε νά ἑορτάζεται ἡ μνήμη του 28 Σεπτεμβρίου.

Ἀκολουθῶς παραθέτουμε ἀποσπάσματα ἀπό τούς ψυχοφελεῖς λόγους τοῦ Ἁγίου Ἰσαάκ τοῦ Σύρου.

“Θέλω νά ἀνοίξω τό στόμα μου, ἀδελφοί, καί νά μιλήσω γιά τήν ὑψηλήν ὑπόθεση τῆς ταπεινοφροσύνης, ἀλλά γεμίζω ἀπό φόβον, ὡσάν ἕνας ἄνθρωπος πού ξέρει ὅτι πρόκειται νά μιλήσῃ γιά τόν Θεόν μέ τόν τρόπον τῶν δικῶν του λογισμῶν.

Διότι ἡ ταπεινοφροσύνη εἶναι στολή τῆς θεότητος. Πραγματικά ὁ ἐνανθρωπήσας Λόγος ἐντύθηκε τήν ταπεινοφροσύνη καί μέ αὐτήν μᾶς μίλησε καί ἐνώθηκε μέ μᾶς στό σῶμα μας (ἦγουν μέ τήν ἐνανθρώπησή του). Καί ὁποῖος τήν ἐφόρεσε ἀφομοιώθηκε ἀληθινά μέ ἐκεῖνον, πού ἐκατέβηκε ἀπό τό ὕψος του καί ἐκάλυψε τήν ἀρετή τῆς μεγαλοσύνης του καί ἐσκέπασε τήν δόξα του μέ τήν ταπεινοφροσύνη, γιά νά μή καταφλεχθῇ ἡ κτίσις μέ τήν θέα του. Διότι ἡ κτίσις δέν θά μπορούσε νά τόν θεωρήσῃ, ἂν δέν ἔπαιρνε μέρος σ' αὐτήν (μέ τήν ἐνανθρώπησή Του), καί ἔτσι νά μιλήσῃ μαζί της, οὔτε θά μπορούσε νά ἀκούσῃ τά λόγια ἀπό τό στόμα του, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον...”.

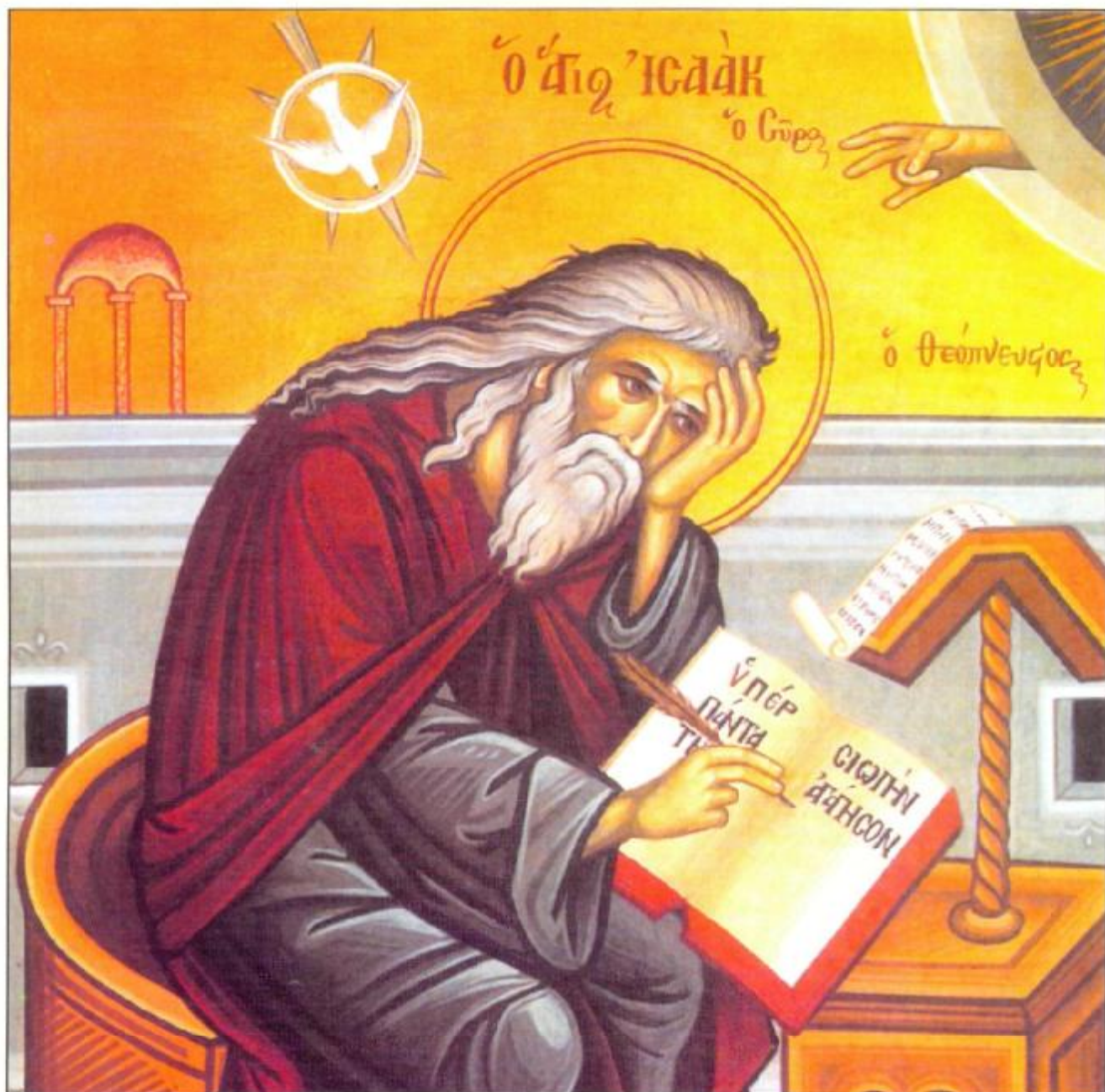
“Τά φυσικά ἐλαττώματα, ὅπως ἡ ἀδυναμία, ἡ μικροψυχία, ἡ ἀφυΐα, ἡ ἀμορφία, σέ κείνους πού φυλάγουν τόν ἑαυτό τους ἀπό τούς πειρασμούς, γίνονται φύλακες τῆς ἀρετῆς. Ἄν δεχθεῖς ἕνα χάρισμα χωρίς πειρασμό, θά σέ ὀδηγήσῃ στήν ἀπώλεια. Ἄν ἐργάζεσαι τό καλὸ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί σοῦ δώσει ἕνα χάρισμα, παρακάλεσέ τον μέ τήν καρδιά σου, νά σοῦ δώσει φωτισμό τί νά κάνεις γιά νά ταπεινωθεῖς, ἢ νά σοῦ δώσει φύλακα νά σέ προστατεύει ἀπό τήν ἔπαρση, ἢ νά σοῦ τό πάρει, γιά νά μή γίνει πρόξενος ἀπωλείας σου. Γιατί ὅλοι δέν μποροῦν νά φυλάξουν τόν πλοῦτο τοῦ Θεοῦ χωρίς νά βλαφτοῦν οἱ ἴδιοι”.

“Ὅπως πλησιάζουν τά βλέφαρα τό ἕνα τό ἄλλο, ἔτσι καί οἱ πειρασμοί εἶναι κοντά στους ἀνθρώπους. Καί αὐτὸ τό οἰκονόμησε ὁ Θεός νά εἶναι ἔτσι, μέ σοφία, γιά νά ἔχουμε ὀφέλεια· γιά νά κρούεις δηλαδή ἐπίμονα, ἐξαιτίας τῶν θλίψεων, τῆ θύρα τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ καί γιά νά μπεῖ μέσα σιό νοῦ σου, μέ τό φόβο τῶν θλιβερῶν πραγμάτων, ὁ σπόρος τῆς μνήμης τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά πᾶς κοντά του μέ τίς δεήσεις, καί νά ἀγιασθεῖ ἡ καρδιά σου μέ τῆ συνεχῆ ἐνθύμησή του. Καί ἐνῶ ἐσύ θά τόν παρακαλεῖς, αὐτός θά σέ ἀκούσει”.

“Αὐτός πού φοβᾶται τήν ἁμαρτία, θά διαβεῖ τόν ἐπικίνδυνο δρόμο τῆς ζωῆς του χωρίς προσκόμματα καί, ὅταν ἀρχίζει νά βλέπει σκοτάδι μέσα του ἢ μπροστά του, θά δεῖ φῶς ἰληρό. Ὅταν ἕνας ἄνθρωπος φοβᾶται τίς ἁμαρτίες, ὁ Κύριος φυλάει τά βήματά του καί, ὅταν γλιστράει στήν ἁμαρτία, τόν προλαβαίνει τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ὅποῖος θεωρεῖ τά παραπτώματά του μικρά καί ἀσήμαντα, πέφτει σέ ἄλλα, μεγαλύτερα καί χειρότερα, καί θά τιμωρηθεῖ ἐπτά φορές περισσότερο, ἔτσι πού κάνει”.

“Μετά τῆ χάρη τοῦ βαπτίσματος δόθηκε ἀπό τόν Θεό στους ἀνθρώπους ἡ χάρη τῆς μετανοίας. Γιατί ἡ μετάνοια εἶναι ἡ δεύτερη ἀναγέννησις, πού μᾶς χαρίζει ὁ Θεός. Καί τόν ἀρραβῶνα τῆς αἰώνιας ζωῆς, πού λάβαμε μέ τήν πίστη μας στό βάπτισμα, τόν ξαναπαίρνομε τώρα, μέ τῆ μετάνοια, ὡς χάρισμα τοῦ Θεοῦ. Μετάνοια εἶναι ἡ θύρα ἀπό τήν ὁποία περνᾶμε καί συναντοῦμε τήν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ· κι αὐτή ἡ θύρα εἶναι ἀνοιγμένη γιά ὅσους τῆ θέλουν. Ἄν δέν περάσουμε ἀπ' αὐτή τήν εἴσοδο, δέν πρόκειται νά βροῦμε ἔλεος. Διότι, κατά τῆ θεία Γραφή, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἁμάρτησαν, ὁμως ὁ Θεός, μέ τῆ δική του χάρη, τούς ἀπαλλάσσει καί τούς κάνει δικαίους δωρεάν, μόνο μέ τῆ μετάνοιά τους (Ρωμ. 3, 24). Ἡ μετάνοια εἶναι ἡ δεύτερη χάρη πού δίνει ὁ Θεός, καί γεννιέται στήν καρδιά πού ἔχει πίστη (ἐμπιστοσύνη) καί φόβο Θεοῦ”.

“Ὅταν ἡ ζωή σου περάσει ἀπό τήν ἀρετή στήν ἀμέλεια, τά πάθη θά σέ ἐνοχλοῦν καί δέ θά βρίσκεις εἰρήνη στήν ψυχῇ σου. Ἀλλά μὴν ἀπορήσεις γι' αὐτό. Κοίταξε τί συμβαίνει μέ τό ἔδαφος. Ἐάν οἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου πέ-

σουν βαθιά μέσα στή γῆ, μετά ἀπό πολλή ὥρα διατρεῖται ἀκόμη ἡ θερμότητά της. Τό ἴδιο καί μέ τά φάρμακα καί μέ τό μῦρο. Ἡ ὄσμη τῶν φαρμάκων καί ἡ εὐωδία τοῦ μύρου, πού διακέεται στόν ἀέρα, παραμένει πολλή ὥρα, μέχρι νά σκορπίσει καί νά ἐξαφανισθεῖ. Πόσο μᾶλλον τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τά πάθη! Γιατί αὐτά εἶναι σάν τά σκυλιά, πού συνήθισαν νά γλύφουν τό αἷμα τῶν ζώων στό σφαγεῖο καί, ὅταν δέν ὑπάρχει πιά αἷμα, συνεχίζουν καί γαβγίζουν μπροστά στίς εἰσόδους τοῦ σφαγεῖου, μέχρι νά σβήσει ἡ δύναμη τῆς συνήθειάς τους”.

“Ἡ κοσμική δόξα εἶναι σάν τό βράχο στή θάλασσα, πού τόν σκεπάζουν τά νερά, καί ὁ πλοίαρχος δέν τό ξέρει, μέχρι νά χτυπήσει ἡ

καρίνα τοῦ πλοίου καί νά βυθισθεῖ. Ἔτσι κάνει καί ἡ κενοδοξία στόν ἄνθρωπο, πού παραμένει κρυμμένη μέχρι νά τόν βυθίσει στά πάθη καί νά τόν καταστρέψει. Εἶπαν γι’ αὐτήν οἱ ἅγιοι Πατέρες, ὅτι στήν ψυχή πού πέφτει στήν κενοδοξία, ξαναγυρίζουν ὅλα τά πάθη, πού νικήθηκαν μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, καί ἀνακόρησαν”.

“Ὅποιος συγκρατεῖ τή γλῶσσα του καί δέ μιλάει, σέ ὄλους τούς τρόπους του θά εἶναι ταπεινόφρων καί, χωρίς νά κοπιᾶσει, θά ἐξουσιᾶσει τά πάθη του. Τά πάθη ἐκρίζωνονται καί ἐκδιώκονται μέ τήν ἀδιάλειπτη μελέτη τοῦ Θεοῦ, καί αὐτή εἶναι τό ξίφος πού τά θανατώνει”.

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2007

'Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας κ. 'Αθανάσιος:

*"Όπου ἂν φανῆ ὁ ἐπίσκοπος, ἐκεῖ τὸ πλῆθος ἔστω"
ὡσπερ ὅπου ἂν ᾖ Χριστὸς Ἰησοῦς, ἐκεῖ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία"*

✚ **Κυριακή 1/7:** Λειτουργήσε στον κατασκηνωτικό χώρο του Σαϊττά. Τό βράδυ μετέβη στην ιερά μονή Παναγίας Μαχαιρά.

✚ **Δευτέρα 2/7:** Μετέβη στην ιερά μονή 'Αγίου 'Ηρακλειδίου, όπου δέχθηκε τς μοναχές στο μυστήριο της ιερῆς εξομολογήσεως. Τό απόγευμα μετέβη στην ιερά μονή 'Αγίου Γεωργίου του 'Αλαμάνου. Τό βράδυ παρέστη σε αίθουσα δεξιώσεων της πόλεως μας στο δείπνο των στελεχών και συνεργατών της Μητροπόλεως μας. Εὐχαρίστησε ὅλους γενικά οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται μέ ζήλο, ἀφοσίωση καί ἀνιδιοτέλεια καί ἔδωσε τς πατρικές εὐχές καί εὐλογίες του.

✚ **Τρίτη 3/7:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στο μυστήριο της ιερῆς εξομολογήσεως.

✚ **Τετάρτη 4/7:** Μετέβη στον κατασκηνωτικό μας χώρο ὅπου δέχθηκε διάφορα πρόσωπα. Τό βράδυ μετέβη στην ιερά μονή Παναγίας Μαχαιρά, ὅπου τελέστηκε ἀγρυπνία γιά τή γιορτή του 'Αγίου 'Αθανασίου του 'Αθωνίτου. Στην ἀγρυπνία παρέστησαν καί συλλειτουργήσαν οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Ἄμαθούντος κ. Νικόλαος καί Λίδρας κ. Ἐπιφάνιος καί ἄρκετοῖ κληρικοί.

✚ **Πέμπτη 5/7:** Τό μεσημέρι μετέβη στον κατασκηνωτικό μας χώρο. Τό απόγευμα δέχθηκε ὁμάδα προσκυνητῶν ἀπό τήν Ἑλλάδα, ὅπου τούς ξενάγησε στο χώρο της κατασκήνωσης. Ἄργά τό απόγευμα μέχρι καί τό βράδυ δέχθηκε διάφορα πρόσωπα.

✚ **Παρασκευή 6/7:** Μετέβη στην Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου ὅπου συμμετεῖχε στις ἐργασίες της Ἱερῆς Συνόδου. Τό βράδυ παρέστη σε παιδικό φεστιβάλ πού πραγματοποιήσε ὁ Λαογραφικός Ὅμιλος Λεμεσοῦ στο κάστρο Λεμεσοῦ. Τό βράδυ δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στο μυστήριο της ιερῆς εξομολογήσεως.

✚ **Σάββατο 7/7:** Τό πρωῖ δέχθηκε διάφορα πρόσωπα. Τό μεσημέρι παρέθεσε γεῦμα σε ὁμάδα φιλοξενουμένων ἐξ Ἑλλάδος.

✚ **Κυριακή 8/7:** Λειτουργήσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στον ἱερό ναό 'Αγίου Νικολάου Πολεμιδιῶν. Τό μεσημέρι μετέβη στον κατασκηνωτικό μας χώρο στο Σαϊττά καί τό βράδυ διανυκτέρευσε στην ιερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ.

✚ **Δευτέρα 9/7:** Παρέμεινε μέχρι τό απόγευμα στην ιερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ καί τό απόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα

στο μυστήριο της ιερῆς εξομολογήσεως. Τό βράδυ παρέστη καί καιρέτισε τήν ἐκδήλωση πού διοργάνωσε ἡ Μητρόπολή μας σε συνεργασία μέ τόν Δήμο Κάτω Πολεμιδιῶν γιά τήν ἐπέτειο της 9ης Ἰουλίου, στο Δημοτικό Κηποθέατρο Δήμου Κάτω Πολεμιδιῶν, μέ γενικό θέμα: "Μνήμες Νοσταλγι-

κές, Μελλοντικές Ἐλπίδες". Στην ἐκδήλωση παρέστησαν καί οἱ Σεβασμιότατοι Μητροπολίτες Ζιμπάμπουε κ. Γεώργιος καί Βόστρων κ. Τιμόθεος.

✚ **Τρίτη 10/7:** Τό πρωῖ δέχθηκε διάφορα πρόσωπα γιά ἐξομολόγησι. Τό μεσημέρι μετέβη στον κατασκηνωτικό μας χώρο. Τό απόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί ἐπιτροπές. Ἄργά τό βράδυ

διανυκτέρευσε στην ιερά μονή Παναγίας Μαχαιρά.

✚ **Τετάρτη 11/7:** Τό πρωΐ μετέβη στην ιερά μονή Ἁγίου Ἡρακλειδίου. Τό μεσημέρι δέχθηκε διάφορα πρόσωπα. Τό βράδυ τέλεσε ἀγρυπνία στον κατασκηνωτικό μας κώρο γιά τούς κατασκηνωτές.

✚ **Πέμπτη 12/7:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί ἐπιτροπές στά γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως μας. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Τό βράδυ μετέβη στον κατασκηνωτικό μας κώρο.

✚ **Παρασκευή 13/7:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα γιά ἐξομολόγησι στον κατασκηνωτικό μας κώρο.

✚ **Σάββατο 14/7:** Τό πρωΐ δέχθηκε διάφορα πρόσωπα γιά ἐξομολόγησι. Μίλησε στην καθιερωμένη ἐβδομαδιαία ἐκπομπή στον Ραδιοφωνικό σταθμό τῆς Μητροπόλεως μας: “Ἐπερώτησον τόν πατέρα σου”. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στό μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως. Τό βράδυ μετέβη στον κατασκηνωτικό μας κώρο.

✚ **Κυριακή 15/7:** Λειτουργήσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στον ἱερό ναό Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στην κοινότητα Πέρα Πέδι. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα γιά ἐξομολόγησι. Ἄργά τό ἀπόγευμα μετέβη στον κατασκηνωτικό μας κώρο. Χαιρέτισε τήν ἑορτή πού εἰοίμασαν οἱ κατασκηνωτές γιά τούς γονεῖς τους. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στην ἱερά μονή Παναγίας Μαχαιρά.

✚ **Δευτέρα 16/7:** Μετέβη στην ἱερά μονή Ἁγίου Ἡρακλειδίου. Τό ἀπόγευμα χοροστάτισε στον πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίας Μαρίνης στην κοινότητα Καλοῦ Χωριοῦ. Στή συνέχεια μετέβη στον κατασκηνωτικό μας κώρο. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στην ἱερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ.

✚ **Τρίτη 17/7:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Ἄργά τό ἀπόγευμα τέλεσε τόν ἀγιασμό στον κατασκ-

νωτικό μας κώρο.

✚ **Τετάρτη 18/7:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

✚ **Πέμπτη 19/7:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα γιά ἐξομολόγησι. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε τόν διευθυντή τοῦ Ἰνστιτούτου Γεωργικῶν Ἐρευνῶν καί στή συνέχεια μετέβη στον κατασκηνωτικό μας κώρο.

✚ **Παρασκευή 20/7:** Λειτουργήσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στον πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Προφήτου Ἡλιοῦ στον Ποταμό Γερμασόγειας. Τό μεσημέρι μετέβη στην Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου ὅπου συμμετεῖχε στην ἐκλογική συνέλευση γιά τήν ἀνάδειξη Μητροπολίτη Τριμυθούντος ὅπου ἐξελέγη ὁ Ἱερομόναχος Βαρνάβας Σταυροβουνιώτης. Τό βράδυ δέχθηκε διάφορα πρόσωπα.

✚ **Σάββατο 21/7:** Μετεῖχε στό Ἀρχιερατικό Συλλειτουργο στον ἱερό ναό Παναγίας Παλλουριόπισσας στή χειροτονία τοῦ Μητροπολίτη Τριμυθούντος κ. Βαρνάβα. Τό ἀπόγευμα ἀναχώρησε γιά Ἀθήνα.

✚ **Κυριακή 22/7-24/7:** Κατόπιν προσκλήσεως ὁ Μητροπολίτης μας λειτουργήσε στον Μητροπολιτικό ναό Ἀθηνῶν, ὅπου χειροτόνησε σέ διάκονο τόν θεολόγο κ. Σεβαστιανό. Κατά τή διάρκεια τῆς ἐπίσκεψής του στην Ἑλλάδα εἶχε τήν εὐκαιρία νά συναντήσει τόν Μακαριώτατο

Ἄρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλο καί να μεταβεῖ σέ διάφορα μοναστήρια τῆς Ἀττικῆς.

⚡ **Τρίτη 24/7:** Τό μεσημέρι ἐπέστρεψε ἀπό τήν Ἀθήνα. Τό ἀπόγευμα χοροστάτησε στόν ἑσπερινό τῆς Ἁγίας Ἄννης στό ὁμώνυμο παρεκκλήσι στή Λεμεσό.

⚡ **Τετάρτη 25/7:** Τό πρωῒ δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί τούς κοινοτάρχες Σπιταλίου καί Ἀψιούς. Τό μεσημέρι μετέβη στόν κατασκηνωτικό μας κῶρο. Τό ἀπόγευμα χοροστάτησε στόν ἑσπερινό στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίας Παρασκευῆς Γερμοσόγειας ὅπου χειροθέτησε σέ πρωτοπρεσβύτερο τόν π. Παῦλο.

⚡ **Πέμπτη 26/7:** Λειτουργῆσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίας Παρασκευῆς στήν κοινότητα Ἐπισκοπῆς. Τό μεσημέρι μετέβη στόν κατασκηνωτικό μας κῶρο. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στήν ἱερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ.

⚡ **Παρασκευή 27/7:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί ἐπιτροπές. Τό βράδυ τέλεσε τά ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίας Ἄννης καί Ἁγίου Στυλιανοῦ μαζί μέ τούς Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους Ἀμαθοῦντος καί Λήδρας.

⚡ **Σάββατο 28/7:** Τό πρωῒ μετέβη στόν κατασκηνωτικό κῶρο Ἁγίου Νικολάου Ἐγκωμης καί μίλησε μέ θέμα: "Μεταθανάτιες ἐμπειρίες". Δέχθηκε τόν Μητροπολίτη Θιβῶν καί Λειβαδίας κ. Ἱερώνυμο, τοῦ παρέθεσε γεῦμα καί στή συνέχεια εἶχε τήν εὐκαιρία νά συνομιλήσει μαζί του γιά διάφορα ἐκκλησιαστικά θέματα.

⚡ **Κυριακή 29/7:** Μετεῖχε στό Συνοδικό Ἀρχιερατικό Συλλεῖτουργο στήν ἱερά μονή Παναγίας Κύκκου στό Ἐθνικό Μνημόσυνο τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Μακαρίου Γ'. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στήν ἱερά μονή Παναγίας Μαχαιρᾶ.

⚡ **Δευτέρα 30/7:** Μετέβη στήν ἱερά μονή Ἁγίου Ἡρακλειδίου. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στήν ἱερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ.

⚡ **Τρίτη 31/7:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως στόν κατασκηνωτικό μας κῶρο.

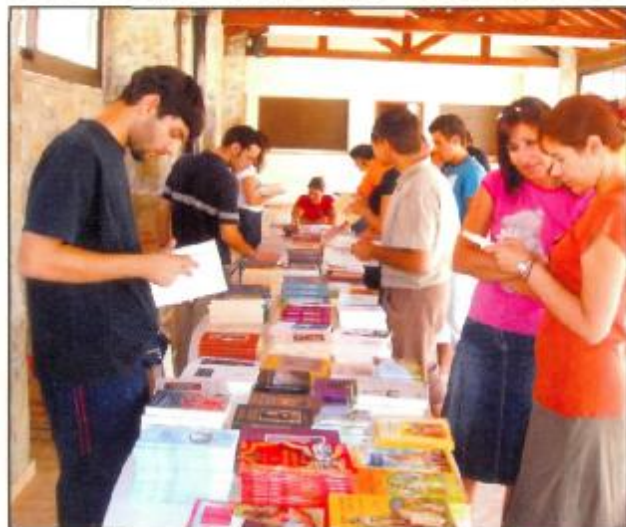
⚡ **Τετάρτη 1/8:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στό μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως. Τό ἀπόγευμα χοροστάτησε μαζί μέ τόν Ἐπίσκοπο Καρπασίας κ. Χριστοφόρο, στόν ἑσπερινό τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς τῆς Κυρίας, στόν ὁμώνυμο πανηγυρίζοντα ἱερό ναό στό Συνοικισμό Κολοσσίου.

⚡ **Πέμπτη 2/8:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

⚡ **Παρασκευή 3/8:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα γιά ἐξομολόγησι στόν κατασκηνωτικό μας κῶρο. Τέλεσε τήν ἀκολουθία τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος πρός τήν Ὑπεραγία Θεότοκο καί στή συνέχεια μίλησε μέ φοιτητές τῆς Κοινότητας Νέων, πού πραγματοποιοῦσαν τριήμερο στόν κατασκηνωτικό μας κῶρο.

⚡ **Σάββατο 4/8:** Ἐπικοινωνῆσε καί συζήτησε μέ τούς φοιτητές τῆς Κοινότητας Νέων στήν κατασκίνωσή μας.

⚡ **Κυριακή 5/8:** Λειτουργῆσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στήν κοινότητα Τριμίκλινης καί προέστη ἔθνικοῦ μνημοσύνου. Στή συνέχεια συ-

νομίλησε καί συζήτησε γιά διάφορα θέματα μέ τούς φοιτητές τῆς Κοινότητας Νέων λύνοντάς τους διάφορες ἀπορίες ἀλλά καί ἔχοντας ἕνα πνευματικό ἐποικοδομητικό διάλογο.

⚡ **Δευτέρα 6/8:** Λειτουργῆσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στήν πανηγυρίζουσα κοινότητα Λιμνατίου. Στή συνέχεια μετέβη στόν κατασκηνωτικό μας κῶρο. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στήν ἱερά μονή Παναγίας Μαχαιρᾶ.

⚡ **Τρίτη 7/8:** Τό πρωῒ μετέβη στήν ἱερά μονή Ἁγίου Ἡρακλειδίου. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στήν ἱερά μονή Παναγίας Μαχαιρᾶ.

⚡ **Τετάρτη 8/8:** Μετέβη στήν ἱερά μονή Παναγίας Τρικουκιώτισσας. Τό ἀπόγευμα μετέβη στήν ἱερά μονή Παναγίας Ἀμιρούς.

⚡ **Πέμπτη 9/8:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

☛ **Παρασκευή 10/8:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στο μυστήριο της ιεράς εξομολογήσεως.

☛ **Σάββατο 11/8:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα.

☛ **Κυριακή 12/8:** Λειτουργήσε και κήρυξε τόν θείο λόγο στόν Μητροπολιτικό Ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικής και προέστη τού μνημοσύνου τών θυμάτων τού τραγικού

αεροπορικού δυστυχήματος στό Γραμματικό τής 14ης Αυγούστου 2005.

☛ **Δευτέρα 13/8:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στό μυστήριο τής ιεράς εξομολογήσεως. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στίν ιερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμού.

☛ **Τρίτη 14/8:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα. Τό απόγευμα χοροστάσιαε στόν έσπερινό στόν πανηγυρίζοντα ιερό ναό Παναγίας Φανερωμένης στίν κοινότητα Πλατρών.

☛ **Τετάρτη 15/8:** Λειτουργήσε και κήρυξε στόν ιερό ναό Παναγίας Φανερωμένης στίν κοινότητα Πλατρών. Τό μεσημέρι μετέβη στόν κατασκηνωτικό μας χώρο και σπή συνέχεια στό μοναστήρι τού Μέσα Ποταμού. Τό βράδυ επέστρεψε σπή Μητρόπολη.

☛ **Πέμπτη 16/8:** Διεκπεραίωσε διάφορες έργασίες και θέματα πού άφορούν τή Μητρόπολή

μας.

☛ **Παρασκευή 17/8:** Διεκπεραίωσε διάφορες έργασίες και θέματα πού άφορούν τή Μητρόπολή μας.

☛ **Σάββατο 18/8:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα.

Κυριακή 19/8: Λειτουργήσε και κήρυξε στόν ιερό ναό 'Αγίου Γεωργίου στίν κοινότητα Μανδριών όπου χειροθέτησε σέ Οικονόμο τόν 'Εφημέριο τού ναού π. 'Οδυσσέα Στεφάνου. Τό απόγευμα μετέβη στόν κατασκηνωτικό μας χώρο όπου πραγματοποιείτο γιορτή γιά τούς γονείς τών κατασκηνωτριών. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στίν ιερά μονή Παναγίας Μαχαίρα.

☛ **Δευτέρα 20/8:** Τό απόγευμα μετέβη στόν κατασκηνωτικό μας χώρο και σπή συνέχεια τό βράδυ διανυκτέρευσε στίν ιερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμού.

☛ **Τρίτη 21/8:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στή γραφεία τής 'Ιεράς Μητροπόλεως. Τό απόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στόν Μητροπολιτικό οίκο.

✚ **Τετάρτη 22/8:** Μετέβη στην ιερά μονή Ἁγίου Ἡρακλειδίου. Τό ἀπόγευμα μετέβη στὸν κατασκηνωτικὸ μας χώρο.

✚ **Πέμπτη 23/8:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καὶ ἐπιτροπές στὰ γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως. Τό ἀπόγευμα μετέβη στὸν κατασκηνωτικὸ μας χώρο.

✚ **Παρασκευή 24/8:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στὸ μυστήριό τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

✚ **Σάββατο 25/8:** Μίλησε στὴν καθιερωμένη ἐκπομπή στὸν Ραδιοφωνικὸ σταθμὸ τῆς Μητρο-

πόλεως. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα γιὰ ἐξομολόγησι καὶ στή συνέχεια μετέβη στὸν κατασκηνωτικὸ μας χώρο, ὅπου πραγματοποιεῖτο

γορτή γιὰ τοὺς γονεῖς τῶν κατασκηνωτῶν.

✚ **Κυριακὴ 26/8:** Λειτουργήσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερό ναὸ Προφήτη Ἡλίου στὴν κοινότητα Ἀγριδιῶν. Τό μεσημέρι μετέβη στὴν κατασκίνωση. Τό ἀπόγευμα μετέβη στὴν ἱερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ ὅπου ἔκειρε σέ μεγαλόσχημο, μοναχὸ τῆς Μονῆς.

✚ **Δευτέρα 27/8:** Μετέβη στὴν ἱερά μονή Παναγίας Μακαρῶ ὅπου τό βράδυ προέστη ἀγρυπνίας.

✚ **Τρίτη 28/8:** Μετέβη στὴν ἱερά μονή Ἁγίου Ἡρακλειδίου. Τό ἀπόγευμα χοροστάτησε στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ Τιμίου Προδρόμου στὴν κοινότητα Λουβαρᾶ. Στή συνέχεια διανυκτέρευσε στὸν κατασκηνωτικὸ μας χώρο.

✚ **Τετάρτη 29/8:** Λειτουργήσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ Τιμίου Προδρόμου στὴν κοινότητα Δυκῶν. Στή συνέχεια μετέβη στὸν κατασκηνωτικὸ μας χώρο.

✚ **Πέμπτη 30/8:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καὶ ἐπιτροπές στὰ γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως. Τό ἀπόγευμα χοροστάτησε στὸν ἑσπερινὸ στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ Ἁγίας Ζώνης Λεμεσοῦ.

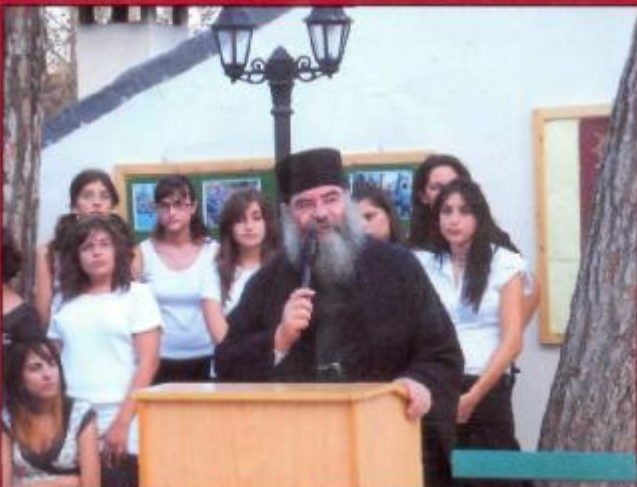
✚ **Παρασκευή 31/8:** Λειτουργήσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ Ἁγίας Ζώνης στὸν κοινότητα Ἀπαισιᾶς. Τό ἀπόγευμα μέχρι ἀργά τό βράδυ δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στὸ μυστήριό τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

